

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вс. No	153 - 12 - 4
Дата	17 , 02 2021 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

КОМИСИЯ ПО ЕНЕРГЕТИКА

ДОКЛАД

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за енергийната ефективност, № 002-01-74, внесен от Министерския съвет на 30.12.2020г., приет на първо гласуване на 28 януари 2021 г.

Проект!
Второ гласуване

ЗАКОН

за изменение и допълнение на

Закона за енергийната ефективност

(Обн., ДВ, бр. 35 от 2015 г.; изм. и доп. бр. 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 27, 38 и 83 от 2018 г. и бр. 21 от 2020 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. В чл. 5, ал. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 5 се отменя.

2. Създава се т. 8:

„8. дългосрочна национална стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 1:

§ 1. В чл. 5, ал. 3 т. 5 се изменя така:

„5. дългосрочна национална стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г.“

§ 2. В чл. 6, т. 3 след думата „разработването“ се добавя „хармонизирането“, а след думата „проекти“ се добавя „и програми“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 2.

§ 3. В чл. 7, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 1:

„1. разработва и внася за приемане от Министерския съвет съвместно с министъра на регионалното развитие и благоустройството дългосрочна национална стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г.;“.

2. Точка 6 се отменя.

3. Създава се нова т. 7:

„7. утвърждава списък на задължените лица по чл. 14а, ал. 4 и техните индивидуални цели за енергийни спестявания;“.

4. Досегашните т. 7 - 10 стават съответно т. 8 - 11.

5. Точка 12 се отменя.

6. Досегашната т. 11 става т. 13.

7. Досегашните т. 13-17 стават съответно т. 14-18.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 3:

§ 3. В чл. 7, ал. 1 се правят следните изменения:

1. Точка 6 се изменя така:

„6. разработва съвместно с министъра на регионалното развитие и благоустройството и внася за приемане от Министерския съвет

дългосрочна национална стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г.;

2. Точка 12 се изменя така:

„12. утвърждава списък на задължените лица по чл. 14а, ал. 4 и техните индивидуални цели за енергийни спестявания;

§ 4. В чл. 8 се създава т. 5:

„5. предоставя на министъра на енергетиката ежегодно в срок до 31 декември информация за изпълнение на политиката и мерките в областта на енергийната ефективност в промишлеността.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 4:

§ 4. В чл. 8 се създава нова т. 1:

„1. предоставя на министъра на енергетиката ежегодно в срок до 31 декември информация за изпълнение на политиката и мерките в областта на енергийната ефективност в промишлеността;

§ 5. В чл. 9 се правят следните допълнения:

1. Създава се т. 1:

„1. съвместно с министъра на енергетиката разработва дългосрочна национална стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г.;

2. Създава се т. 7:

„7. предоставя на министъра на енергетиката ежегодно в срок до 31 декември на съответната година информация за изпълнение на политиката и мерките за енергийна ефективност в жилищни сгради и информация за изпълнение на мерките за енергийна ефективност в нежилищни сгради, финансирани с публични средства по оперативни програми, които

организира, координира и контролира в рамките на функционалната му компетентност;“.

3. Създава се т. 8:

„8. предоставя на министъра на енергетиката ежегодно в срок до 31 декември информация за изпълнение на политиката по разработването и хармонизирането с правото на Европейския съюз на подзаконовите нормативни актове, свързани с енергийната ефективност, издадени самостоятелно или съвместно със съответните министри.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 5:

§ 5. В чл. 9 се правят следните допълнения:

1. Създава се нова т. 1:

„1. разработва съвместно с министъра на енергетиката дългосрочна национална стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г.;“.

2. Създават се т. 7 и 8:

„7. предоставя на министъра на енергетиката ежегодно в срок до 31 декември на съответната година информация за изпълнение на политиката и мерките за енергийна ефективност в жилищни сгради и информация за изпълнение на мерките за енергийна ефективност в нежилищни сгради, финансирани с публични средства по оперативни програми, които организира, координира и контролира в рамките на функционалната му компетентност;

8. предоставя на министъра на енергетиката ежегодно в срок до 31 декември информация за изпълнение на политиката по разработването и хармонизирането с правото на Европейския съюз на подзаконовите нормативни актове, свързани с енергийната ефективност, издадени самостоятелно или съвместно със съответните министри.“

§ 6. В чл. 10 се създава т. 3:

„3. предоставя на министъра на енергетиката ежегодно в срок до 31 декември на съответната година информация за изпълнение на политиката и мерките за енергийна ефективност в сектор „Транспорт”.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 6:

§ 6. В чл. 10 се създава нова т. 1:

„1. предоставя на министъра на енергетиката ежегодно в срок до 31 декември на съответната година информация за изпълнение на политиката и мерките за енергийна ефективност в сектор „Транспорт”;”.

§ 7. В чл. 11, ал. 6 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови т. 3 и 4:

„3. организира ежегодно в срок до 31 март изготвянето и публикуването на анализ на състоянието на енергийната ефективност в страната и на годишния напредък по изпълнението на политиката и мерките за повишаване на енергийната ефективност, включително на изпълнението на целта по чл. 14а, ал. 1;

4. разработва и внася за приемане от Министерския съвет дългосрочна национална стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г.;“.

2. В т. 5 думата „март“ се заменя с „януари“.

3. Точка 6 се изменя така:

„6. представя на министъра на енергетиката ежегодно в срок до 15 март списък на задължените лица по чл. 14а, ал. 4 и техните индивидуални цели за енергийни спестявания;“.

4. Досегашните т. 3 и 4 стават съответно т. 19 и 20.

5. Създава се т. 21:

„21. участва в разработването на дългосрочна национална стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г.;“.

Предложение на народния представител Димитър Бойчев, по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 7, в чл. 11, ал. 6 се създава т. 22:

„22. организира изготвянето на информация за напредъка по изпълнението на политиката и мерките за повишаване на енергийната ефективност за целите на докладването по интегрирания план в областта на енергетиката и климата на Република България, съгласно Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 328/1 от 21 декември, 2018 г.) и я представя на министъра на енергетиката;“.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 7:

§ 7. В чл. 11, ал. 6 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 5 думата „март“ се заменя с „януари“.

2. Точка 6 се изменя така:

„6. представя на министъра на енергетиката ежегодно в срок до 15 март списък на задължените лица по чл. 14а, ал. 4 и техните индивидуални цели за енергийни спестявания;“.

3. Създават се нова т. 18 и т. 19 и 20:

„18. организира ежегодно в срок до 31 март изготвянето и публикуването на анализ на състоянието на енергийната ефективност в страната и на годишния напредък по изпълнението на политиката и мерките за повишаване на енергийната ефективност, включително на изпълнението на целта по чл. 14а, ал. 1;

19. участва в разработването на дългосрочна национална стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г.;

20. организира изготвянето на информация за напредъка по изпълнението на политиката и мерките за повишаване на енергийната ефективност за целите на докладването по Интегрирания план в областта на енергетиката и климата на Република България, съгласно Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 328/1 от 21 декември, 2018 г.) и я представя на министъра на енергетиката;“.

4. Досегашната т. 18 става т. 21.

§ 8. В чл. 12, ал. 6 думите „1 март на годината, следваща годината на изпълнение на съответните дейности и мерки“ се заменят с „15 декември на отчетната година“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 8.

§ 9. Член 13 се изменя така:

„Чл. 13. (1) Националните цели за енергийна ефективност се определят като количество спестявания в първичното и в крайното енергийно потребление.

(2) Националната цел за енергийна ефективност се определя:

1. в Националния план за действие по енергийна ефективност за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.;

2. в Интегрирания план в областта на енергетиката и климата на Република България за периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г.

(3) При определянето на националните цели по ал. 2, т. 1 и 2 се отчита прогнозното първично и крайно енергийно потребление до 31 декември 2020 г., съответно до 31 декември 2030 г., въз основа на:

1. потенциала за спестяване на енергия по икономически ефективен начин;

2. развитието на brutния вътрешен продукт и прогнозите за него;

3. промените в количествата внесена и изнесена енергия;

4. промените в енергийния микс, оползотворяването на енергията от възобновяеми източници, използването на ядрена енергия, изграждането на съоръжения за улавяне и съхранение на въглероден диоксид;

5. действащите мерки за повишаване на енергийната ефективност, изпълнени в изминал период.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 9, като в ал. 2, в текста преди т. 1 думите „Националната цел“ се заменя с „Националните цели“, думата „определя“ се заменя с „определят“, а в ал. 3, в текста преди т. 1 думите „т. 1 и 2“ се заличават.

§ 10. В чл. 14 ал. 6-11 се отменят.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 10.

§ 11. Създават се чл. 14а и 14б:

„Чл. 14а. (1) За подпомагане изпълнението на националната цел за енергийна ефективност по чл. 13, ал. 2, т. 2 се въвеждат схема за задължения за енергийни спестявания и алтернативни мерки, които да осигурят постигането на обща кумулативна цел за енергийни спестявания при крайното потребление на енергия за периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г.

(2) Общата кумулативна цел по ал. 1 за периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. се определя като натрупване на нови енергийни спестявания от минимум 0,8 на сто годишно от годишното крайно енергийно потребление, осреднено за 2016 г., 2017 г. и 2018 г.

(3) За 10-годишен период след 2030 г. се реализират енергийни спестявания, които да осигурят постигането на общата кумулативна цел, определена по ал. 2.

(4) Разликата между общата кумулативна цел по ал. 1 и прогнозните енергийни спестявания от прилагането на алтернативните мерки се разпределя като индивидуални цели за енергийни спестявания между следните задължени лица:

1. крайни снабдители, доставчици от последна инстанция, търговци с издадена лицензия за дейността "търговия с електрическа енергия", които продават електрическа енергия на крайни клиенти повече от 20 GWh годишно;

2. топлопреносни предприятия и доставчици на топлинна енергия, които продават топлинна енергия на крайни клиенти повече от 20 GWh годишно;

3. крайни снабдители и търговци на природен газ, които продават на крайни клиенти повече от 1 млн. кубически метра годишно;

4. търговци на течни горива, които продават на крайни клиенти повече от 500 тона течни горива годишно;

5. търговци на твърди горива, които продават на крайни клиенти повече от 13 хил. тона твърди горива годишно.

(5) Енергийните спестявания, постигнати при изпълнение на чл. 14, ал. 1 след 31 декември 2020 г., не се отчитат в размера на изискваните енергийни спестявания за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.

(6) При определяне на общата кумулативна цел по ал. 2 могат да се използват следните стойности за изчисление на енергийни спестявания в размер:

1. по 0,7 на сто годишно за 2021 и 2022 г.;
2. по 0,75 на сто годишно за 2023 и 2024 г.;
3. по 0,93 на сто годишно за периода 2025 – 2030 г.

Чл. 146. (1) Алтернативна мярка е всяка мярка на политика, която води до постигане на енергийни спестявания при крайното потребление на енергия, различна от схемата за задължения за енергийни спестявания.

(2) Алтернативните мерки, които ще се прилагат, очакваните прогнозни енергийни спестявания от тях и отговорните за тяхното изпълнение органи се посочват в Националния план за действие по енергийна ефективност и в Интегрирания план в областта на енергетиката и климата на Република България.

(3) В Националния план за действие по енергийна ефективност и в Интегрирания план в областта на енергетиката и климата на Република България се включват една или повече алтернативни мерки, които отговарят на следните изисквания:

1. предвиждат поне два междинни периода за отчитане и прилагането на мярката допринася за постигане на общата кумулативна цел за спестена енергия при крайното потребление на енергия до

31 декември 2020 г. и за периода от 1 януари 2021 до 31 декември 2030 г.;

2. определят отговорностите на органите на изпълнителната власт, участващите и изпълняващите лица;

3. определят по прозрачен начин енергийните спестявания, които трябва да се постигнат;

4. обемът на енергийните спестявания, който трябва да се постигне от дадена мярка, се изразява под формата на крайно или на първично енергийно потребление по коефициенти на превръщане съгласно наредбата по чл. 18, ал. 1;

5. изчисляват енергийните спестявания от прилагането на мярката по методи и принципи съгласно наредбата по чл. 18, ал. 2;

6. гарантират наблюдение на резултатите и предвиждат подходящи мерки, когато напредъкът е незадоволителен;

7. предвиждат ежегодно публикуване на данните за годишните тенденции в енергийните спестявания;

8. предвиждат приоритетно изпълнение на мерки за повишаване на енергийната ефективност при уязвими клиенти, включително домакинства, засегнати от енергийна бедност, и когато е целесъобразно, в социални услуги за дневна грижа, социални и интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа и социални услуги за осигуряване на подслон.

(4) Алтернативните мерки трябва да отговарят и на следните допълнителни критерии:

1. да предвиждат въвеждането на система за контрол, която включва независима проверка на статистически значим дял от мерките за подобряване на енергийната ефективност - за алтернативните мерки, за които се прилагат изискванията на ал. 3, т. 2 – 6 ;

2. да предвижда участващите лица да представят и да оповестяват публично годишни доклади за постигнатите енергийни спестявания, когато е

приложимо - за алтернативните мерки, за които се прилага изискването на ал. 3, т. 3;

3. осъществяването на мерки за енергийна ефективност води до постигането на енергийни спестявания.

(5) Обхватът и оценката на ефекта от изпълнените алтернативни мерки се посочва в ежегодните отчети за изпълнението на националните планове за действие по енергийна ефективност, а за периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. - в анализа по чл. 11, ал. 6, т. 3а и информацията по чл. 11, ал. 6, т. 4а.

(6) Не се допуска двойно отчитане на енергийни спестявания от изпълнението на индивидуалните цели на задължените лица и от прилагането на алтернативни мерки.

(7) За алтернативни мерки се считат всички реализирани енергийни спестявания в резултат на национални и европейски схеми за подпомагане.“

Предложение на народните представители Таско Ерменков, Любомир Бонев и Жельо Бойчев:

В § 11 в създавания чл. 14а в ал. 4, т. 4 числото „500“ се заменя с „2500“.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на народните представители Валери Симеонов и Християн Митев:

В § 11 се правят следните изменения и допълнения:

В чл. 14а. ал.4, т.4 думите „500 тона“ се заменят с „3,5 хиляди тона“ и след думата „годишно“ се поставя запетая и думите „с изключение на горивата за транспортни цели“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на народния представител Димитър Бойчев,
направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 11, чл. 14а, ал. 4 се правят следните изменения:

1. В т. 3 думите „1 млн. кубически метра“ се заменят с „10 GWh“
2. В т. 4 числото „500“ се заменя с „2000“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 11:

§ 11. Създават се чл. 14а и 14б:

„Чл. 14а. (1) За подпомагане изпълнението на националната цел за енергийна ефективност по чл. 13, ал. 2, т. 2 се въвежда схема за задължения за енергийни спестявания и алтернативни мерки, които да осигурят постигането на обща кумулативна цел за енергийни спестявания при крайното потребление на енергия за периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г.

(2) Общата кумулативна цел по ал. 1 за периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. се определя като натрупване на нови енергийни спестявания от минимум 0,8 на сто годишно от годишното крайно енергийно потребление, осреднено за 2016 г., 2017 г. и 2018 г.

(3) За 10-годишен период след 2030 г. се реализират нови годишни енергийни спестявания, които съответстват на общата кумулативна цел, определена по ал. 2.

(4) Разликата между общата кумулативна цел по ал. 1 и прогнозните енергийни спестявания от прилагането на алтернативните мерки се разпределя като индивидуални цели за енергийни спестявания между следните задължени лица:

1. крайни снабдители, доставчици от последна инстанция, търговци с издадена лицензия за дейността "търговия с електрическа

енергия", които продават електрическа енергия на крайни клиенти повече от 20 GWh годишно;

2. топлопреносни предприятия и доставчици на топлинна енергия, които продават топлинна енергия на крайни клиенти повече от 20 GWh годишно;

3. крайни снабдители и търговци на природен газ, които продават на крайни клиенти повече от 10 GWh годишно;

4. търговци на течни горива, които продават на крайни клиенти повече от 2000 тона течни горива годишно;

5. търговци на твърди горива, които продават на крайни клиенти повече от 13 хил. тона твърди горива годишно.

(5) Енергийните спестявания, постигнати при изпълнение на чл. 14, ал. 1 след 31 декември 2020 г., не се отчитат в размера на изискваните енергийни спестявания за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.

(6) При определяне на общата кумулативна цел по ал. 2 може да се използват следните стойности за изчисление на енергийни спестявания в размер:

1. по 0,7 на сто годишно за 2021 и 2022 г.;
2. по 0,75 на сто годишно за 2023 и 2024 г.;
3. по 0,93 на сто годишно за периода 2025 – 2030 г.

Чл. 146. (1) Алтернативна мярка е всяка мярка на политика, която води до постигане на енергийни спестявания при крайното потребление на енергия, различна от схемата за задължения за енергийни спестявания.

(2) Алтернативните мерки, които ще се прилагат, очакваните прогнозни енергийни спестявания от тях и отговорните органи за тяхното изпълнение се посочват в Националния план за действие по

енергийна ефективност и в Интегрирания план в областта на енергетиката и климата на Република България.

(3) В Националния план за действие по енергийна ефективност и в Интегрирания план в областта на енергетиката и климата на Република България се включват една или повече алтернативни мерки, които трябва да отговарят на следните изисквания:

1. предвиждат поне два междинни периода за отчитане и прилагането на мярката допринася за постигане на общата кумулативна цел за спестена енергия при крайното потребление на енергия до 31 декември 2020 г. и за периода от 1 януари 2021 до 31 декември 2030 г.;

2. определят отговорностите на органите на изпълнителната власт, участващите и изпълняващите лица;

3. определят по прозрачен начин енергийните спестявания, които трябва да се постигнат;

4. обемът на енергийните спестявания, който трябва да се постигне от дадена мярка, се изразява под формата на крайно или на първично енергийно потребление по коефициенти на превръщане съгласно наредбата по чл. 18, ал. 1;

5. изчисляват енергийните спестявания от прилагането на мярката по методи и принципи съгласно наредбата по чл. 18, ал. 2;

6. гарантират наблюдение на резултатите и предвиждат подходящи мерки, когато напредъкът е незадоволителен;

7. предвиждат ежегодно публикуване на данните за годишните тенденции в енергийните спестявания;

8. предвиждат приоритетно изпълнение на мерки за повишаване на енергийната ефективност при уязвими клиенти, включително домакинства, засегнати от енергийна бедност, и когато е целесъобразно, в социални услуги за дневна грижа, социални и интегрирани здравно-

социални услуги за резидентна грижа и социални услуги за осигуряване на подслон.

(4) Алтернативните мерки трябва да отговарят и на следните допълнителни критерии:

1. да предвиждат въвеждането на система за контрол, която включва независима проверка на статистически значим дял от мерките за подобряване на енергийната ефективност - за алтернативните мерки, за които се прилагат изискванията на ал. 3, т. 2 – 6;

2. да предвижда участващите лица да представят и да оповестяват публично годишни доклади за постигнатите енергийни спестявания, когато е приложимо - за алтернативните мерки, за които се прилага изискването на ал. 3, т. 3;

3. осъществяването на мерки за енергийна ефективност води до постигането на енергийни спестявания.

(5) Обхватът и оценката на ефекта от изпълнените алтернативни мерки се посочва в ежегодните отчети за изпълнението на националните планове за действие по енергийна ефективност, а за периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. - в анализа по чл. 11, ал. 6, т. 18.

(6) Не се допуска двойно отчитане на енергийни спестявания от изпълнението на индивидуалните цели на задължените лица и от прилагането на алтернативни мерки.

(7) За алтернативни мерки се считат всички реализирани енергийни спестявания в резултат на национални и европейски схеми за подпомагане.“

§ 12. В чл. 15 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Индивидуалните цели за енергийни спестявания представляват:

1. ежегодни енергийни спестявания при крайните клиенти за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.;

2. ежегодни енергийни спестявания при крайното потребление на енергия за периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г.“

2. В ал. 2 след думите „ал. 1“ се поставя запетая и се добавя „т. 1“.

3. Създават се ал. 6 - 10:

„(6) Индивидуалните годишни цели по ал. 1, т. 2 се определят, като разликата между изчислената годишна стойност на енергийните спестявания по чл. 14а, ал. 2 и оценката на енергийните спестявания от алтернативни мерки през съответната година се разпределя между задължените лица чл. 14а, ал. 4 пропорционално на продадените от съответното задължено лице количества енергия на крайни клиенти през предходната година.

(7) В срок до 1 март на съответната година агенцията изготвя и публикува на интернет страницата си проект на списък на задължените лица по чл. 14а, ал. 4 и техните индивидуални годишни цели.

(8) Списъкът на задължените лица по чл. 14а, ал. 4 и техните индивидуални годишни цели се актуализират ежегодно съобразно промяната в количествата на продажбите на съответното задължено лице спрямо общото крайно потребление на енергия за предходната година.

(9) Индивидуалните годишни цели на задължените лица по чл. 14а, ал. 4, които не са подали в агенцията информация за извършените от тях продажби на енергия към крайните клиенти през предходната година, се определят въз основа на определени от агенцията количества продадена енергия при условията и по реда на наредбата по чл. 18, ал. 1.

(10) Компетентните органи предоставят на изпълнителния директор на агенцията необходимата информация с оглед на правомощията му по чл. 11, ал. 6, т. 3а и 4а.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 12, като в т. 3, ал. 10 думите „чл. 11, ал. 6, т. 3а и 4а“ се заменят с „чл. 11, ал. 6, т. 18“.

§ 13. В чл. 16 т. 3 се изменя така:

„3. постигнати през дадена година в периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г., които да бъдат отчетени за предходните четири или следващите три години в рамките на същия период.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 13.

§ 14. Създава се чл. 16а:

„Чл. 16а. При отчитане изпълнението на индивидуалните годишни цели задължените лица по чл. 14а, ал. 4 могат да включват спестени количества енергия при крайните клиенти, постигнати през дадена година, като постигнати за предходните четири или следващите три години, при условие че мерките са изпълнени в периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 14, като думата „могат“ се заменя с „може“.

§ 15. Член 17 се изменя така:

„Чл. 17. За изпълнение на индивидуалните цели за енергийни спестявания за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г. и от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. задължените лица по чл. 14, ал. 4 и чл. 14а, ал. 4 могат да ползват намаляване на определената им индивидуална годишна цел с едно на сто при предоставяне на информацията по чл. 63, ал. 10.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 15, като думата „могат“ се заменя с „може“.

§ 16. В чл. 18 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думата „методиките“ се заменя с „методите“.
2. Алинея 3 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 16.

§ 17. В чл. 19 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Списъкът на задължените лица по чл. 14а, ал. 4 и определените им индивидуални цели за енергийни спестявания се утвърждава от министъра на енергетиката ежегодно в срок до 31 март.“

2. Създава се ал. 4:

„(4) Актуализацията на списъка на задължените лица по чл. 14а, ал. 4 и техните индивидуални цели за енергийни спестявания се извършва от агенцията ежегодно в срок до 1 март.“

2. Досегашната ал. 3 става ал. 5.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 17.

§ 18. В чл. 20 се правят следните изменения и допълнения:

1. В основния текст след думите „чл. 14, ал. 4“ се добавя „и чл. 14а, ал. 4“.

2. Създават се т. 3, 4 и 5:

„3. изпълняват приоритетно мерки за повишаване на енергийната ефективност при уязвими клиенти, включително домакинства, засегнати от енергийна бедност, и когато е целесъобразно, в социални услуги за дневна грижа, социални и интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа и социални услуги за осигуряване на подслон;

4. демонстрират, че действията им за осъществяването на мерки за енергийна ефективност водят до постигането на енергийните спестявания;

5. изпълняват мерки за повишаване на енергийната ефективност при крайни клиенти на енергия с финансиране от ползвателя на мерките или чрез договори с гарантиран резултат, както и дейности, свързани с изпълнението на тези мерки.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 18, като в т. 1 думите „основния текст“ се заменят с „текста преди т. 1“.

§ 19. Създава се чл. 20а:

„Чл. 20а. (1) Спестяванията на енергия от мерки, прилагани за изпълнението на индивидуалните цели за енергийни спестявания на задължените лица, и от алтернативни мерки трябва да са допълнителни спрямо спестяванията, които при всички случаи биха се реализирали и без дейността на задължените, участващите или изпълняващите страни или на органите на изпълнителната власт.

(2) Спестяванията на енергия от мерки, произтичащи от прилагането на законодателството на Европейския съюз, се считат за такива мерки, които при всички случаи биха се реализирали, и поради това не могат да се отчитат за изпълнението на индивидуалните цели за енергийни спестявания на задължените лица и от алтернативните мерки.

(3) За изпълнението на индивидуалните цели за енергийни спестявания на задължените лица и на алтернативните мерки се отчитат само спестявания на енергия от мерки, надхвърлящи:

1. стандартите на Европейския съюз за емисии от нови леки пътнически автомобили и нови леки търговски превозни средства, произтичащи от прилагането на Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за определяне на стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили като част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства и на Регламент (ЕС) № 510/2011 на Европейския

парламент и на Съвета от 11 май 2011 година за определяне на стандарти за емисиите от нови леки търговски превозни средства като част от цялостния подход на Съюза за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства;

2. изискванията на Европейския съюз за оттегляне от пазара на някои продукти, свързани с потреблението на енергия, в съответствие с изпълнението на мерки за прилагане съгласно Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продукти, свързани с енергопотреблението.

(4) Енергийните спестявания, свързани с обновяването на съществуващи сгради, могат да се декларират като икономии на енергия за целите на чл. 14, ал. 1 и чл. 14а, ал. 1.

(5) При изчислението на енергийните спестявания по чл. 14, ал. 1 и чл. 14а, ал. 1 се отчита жизненият цикъл на мерките и темпът, с който ефектът на икономии постепенно намалява. Това изчисление отчита икономии, които ще се постигнат от всяко отделно действие през периода от датата на неговата реализация до 31 декември 2020 г. или до 31 декември 2030 г.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 19, като:

1. в ал. 2 думата „могат“ се заменя с „може“;

2. в ал. 3 т. 1 се изменя така:

„1. стандартите на Европейския съюз за емисии от нови леки пътнически автомобили и нови леки търговски превозни средства, произтичащи от прилагането на Регламент (ЕС) 2019/631 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година за определяне на стандарти за емисиите на CO₂ от нови леки пътнически автомобили и от нови леки търговски превозни средства и за отмяна на регламенти (ЕО) № 443/2009 и (ЕС) № 510/2011 (ОВ, L 111/13 от 25 април 2019 г.);“

3. в ал. 4 думата „могат“ се заменя с „може“.

§ 20. В чл. 21 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в основния текст след думите „чл. 14, ал. 4“ се добавя „и чл. 14а, ал. 4“;

б) точка 2 се изменя така:

„2. правят вноски във Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници" или в други финансови посредници за реализиране на инвестиции в дейности и мерки за енергийна ефективност, като размерът на вноските, необходими за изпълнение на мерки за постигане на индивидуалните им цели, се договарят между задълженото лице и Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници" или друг финансов посредник;“.

2. В ал. 2 след думите „чл. 14, ал. 4“ се добавя „и чл. 14а, ал. 4“, а думите „прехвърляне на удостоверенията“ се заменят с „придобиване на съответните“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 20, като в т. 1, буква „а“ думите „основния текст“ се заменят с „текста преди т. 1“, а т. 2 се изменя така:

2. В ал. 2 след думите „чл. 14, ал. 4“ се добавя „и чл. 14а, ал. 4“, а думите „прехвърляне на удостоверенията за“ се заменят с „придобиване на съответните“.

§ 21. В чл. 22 след думите „чл. 14, ал. 4“ се добавя „и чл. 14а, ал. 4“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 21.

Предложение на народните представители Таско Ерменков, Любомир Бонев и Жельо Бойчев:

Създава се § 21а:

„§ 21а. В чл. 23 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 3, 4 и 5:

„(3) За целите на ал. 1 административните структури и органите на изпълнителната власт изготвят годишни планове за обновяване на поне 5 на сто от общата разгърната застроена площ на използваните от съответната администрация отоплявани и/или охлаждаеми сгради – държавна собственост.

(4) Плановете по ал. 3 съдържат информация за предвидената за обновяване разгърната застроена площ през следващата година и необходимите средства за това.

(5) Плановете по ал. 3 се изготвят ежегодно до 1 септември и се предоставят на Министерски съвет за включване в бюджетните прогнози за следващата календарна година.“

2. Досегашните ал. 3, 4 и 5 стават съответно ал. 6, 7 и 8.

Комисията не подкрепя предложението.

§ 22. В глава втора наименованието на раздел III се изменя така:

„Дългосрочната стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г. и национални планове и програми“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 22.

§ 23. Създава се чл. 24а:

„Чл. 24а. Дългосрочната стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г. съдържа:

1. преглед на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради (национален сграден фонд) въз основа на статистически извадки и очакван дял на обновените сгради през 2020 г.;
2. определянето на разходно ефективни подходи за обновяване, съобразени с вида сгради и климатичната зона, като се отчитат подходящите моменти за интервенция, ако има такива, в жизнения цикъл на сградата;
3. политики и действия за насърчаване на икономически ефективно основно обновяване на сгради, включително поетапно основно обновяване;
4. преглед на политиките и действията, насочени към сгради с най-лоши характеристики, пречките пред разпределянето на стимулите и слабостите на пазара и определяне на подходящи действия на национално равнище, които допринасят за намаляване на енергийната бедност;
5. политики и действия, насочени към всички сгради за обществено обслужване;
6. преглед на националните инициативи за насърчаване на интелигентните технологии в сгради и общности, както и на придобиването на умения и образование в секторите на строителството и енергийната ефективност;
7. очаквани спестявания на енергия и ползите от тях, включително ползите за здравето, безопасността и качеството на въздуха;
8. възможности за създаване на условия за достъп на инвеститорите за пакетни решения чрез обединяване на проекти, включително чрез инвестиционни платформи или групи, и чрез консорциуми от малки и средни предприятия;
9. механизми за намаляване на възприемания риск за инвеститорите и физическите лица при изпълнение на мерки за енергийна ефективност;

10. възможности за използване на публично финансиране за привличане на допълнителни инвестиции от частния сектор или за преодоляване на специфични слабости на пазара;

11. възможности за насочване на инвестиции за постигане на енергийно ефективен обществен сграден фонд;

12. създаване на достъпни и прозрачни инструменти за предоставяне на консултации, като обслужване на потребителите на едно гише и консултиране по въпроси в енергийната област, свързани с подходящи мерки за повишаване на енергийната ефективност и инструменти за финансиране;

13. пътна карта с мерки, допринасящи за постигане на декарбонизиран национален сграден фонд и улесняване на разходно-ефективната трансформация на съществуващи сгради в сгради с близко до нулево потребление на енергия, измерими показатели за напредъка и индикативни етапни цели за 2030 г., 2040 г. и 2050 г.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 23:

§ 23. В глава втора, раздел III се създава нов чл. 24:

„Чл. 24. Дългосрочната стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г. съдържа:

1. преглед на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради (национален сграден фонд) въз основа на статистически извадки и очакван дял на обновените сгради през 2020 г.;

2. определянето на разходно ефективни подходи за обновяване, съобразени с вида сгради и климатичната зона, като се отчитат подходящите моменти за интервенция, ако има такива, в жизнения цикъл на сградата;

3. политики и действия за насърчаване на икономически ефективно основно обновяване на сгради, включително поетапно основно обновяване;

4. преглед на политиките и действията, насочени към сгради с най-лоши характеристики, пречките пред разпределянето на стимулите и слабостите на пазара и определяне на подходящи действия на национално равнище, които допринасят за намаляване на енергийната бедност;

5. политики и действия, насочени към всички сгради за обществено обслужване;

6. преглед на националните инициативи за насърчаване на интелигентните технологии в сгради и общности, както и на придобиването на умения и образование в секторите на строителството и енергийната ефективност;

7. очаквани спестявания на енергия и ползите от тях, включително ползите за здравето, безопасността и качеството на въздуха;

8. възможности за създаване на условия за достъп на инвеститорите за пакетни решения чрез обединяване на проекти, включително чрез инвестиционни платформи или групи, и чрез консорциуми от малки и средни предприятия;

9. механизми за намаляване на възприемания риск за инвеститорите и физическите лица при изпълнение на мерки за енергийна ефективност;

10. възможности за използване на публично финансиране за привличане на допълнителни инвестиции от частния сектор или за преодоляване на специфични слабости на пазара;

11. възможности за насочване на инвестиции за постигане на енергийно ефективен обществен сграден фонд;

12. създаване на достъпни и прозрачни инструменти за предоставяне на консултации, като обслужване на потребителите на едно гише и консултиране по въпроси в енергийната област, свързани с подходящи мерки за повишаване на енергийната ефективност и инструменти за финансиране;

13. пътна карта с мерки, допринасящи за постигане на декарбонизиран национален сграден фонд и улесняване на разходно-ефективната трансформация на съществуващи сгради в сгради с близко до нулево потребление на енергия, измерими показатели за напредъка и индикативни етапни цели за 2030 г., 2040 г. и 2050 г.“

§ 24. В чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 след думите „намаляване на“ се добавя „енергийното потребление и“, а предлогът „на“ се заменя със „за“.

2. В т. 2 след думите „лицата, предоставящи енергийноэффективни услуги“ се поставя запетая и се добавя „и на лицата по чл. 43, ал. 1 и 2, и лицата по чл. 59, ал. 1“.

3. В т. 9 думата „домакинствата“ се заменя с „крайните потребители на енергия“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 24, като т. 2 се изменя така:

2. В т. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „на лицата по чл. 43, ал. 1 и 2, и лицата по чл. 59, ал. 1“.

Комисията предлага да се създаде нов § 25:

§ 25. В чл. 30, ал. 2 думите „наредбите по чл. 18, ал. 2 и 3“ се заменят с „наредбата по чл. 18. ал. 2“.

§ 25. В чл. 31 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Инвестиционните проекти по ал. 1 трябва да отговарят на следните изисквания:

1. да са съобразени с техническата, екологичната и икономическата осъществимост на алтернативни високоефективни инсталации и системи;

2. да осигуряват възможност за монтиране на устройства за саморегулиране и за отделно регулиране на температурата във всяка стая или, когато е оправдано, в специално определен отоплен участък на обособената част на сградата, когато това е технически и икономически осъществимо;

3. да предвиждат проектиране на сгради с близко до нулево потребление на енергия считано от 1 януари 2021 г.“

2. Алинея 3 се отменя.

3. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Показателите за разход на енергия и енергийните характеристики на сградите, минималните изисквания за енергийните характеристики на сградите или на части от тях с оглед на постигане на равнищата на оптималните разходи, техническите изисквания за енергийна ефективност и методиката/стандартите за определяне на разхода на енергия в сградите, включително на сградите с близко до нулево потребление на енергия, се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството.“

4. Създава се ал. 6:

„(6) Изискванията за енергийните характеристики на техническите сградни инсталации, правилното монтиране и подходящите оразмеряване, настройка и контрол на техническите сградни инсталации в сгради се определят с наредби за проектирането, изпълнението, контрола и въвеждането в експлоатация на строежите, издадени от министъра на

регионалното развитие и благоустройството самостоятелно или съвместно с компетентните министри.“

Предложение на народния представител Димитър Бойчев, по чл.83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В параграф 25, т.1 относно създаването на т.3 в ал.2 на чл. 31, ал. 2, т. 3 думите "1 януари 2021 г." се заменят с "датата, определена с наредбата по ал. 4"

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 25, който става § 26:

§ 26. В чл. 31 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Инвестиционните проекти по ал. 1 трябва да отговарят на следните изисквания:

1. да са съобразени с техническата, екологичната и икономическата осъществимост на алтернативни високоефективни инсталации и системи;

2. да осигуряват възможност за монтиране на устройства за саморегулиране и за отделно регулиране на температурата във всяка стая или, когато е оправдано, в специално определен отоплен участък на обособената част на сградата, когато това е технически възможно и икономически целесъобразно;

3. да предвиждат проектиране на сгради с близко до нулево потребление на енергия считано от датата, определена с наредбата по ал. 4;“

2. Алинея 3 се отменя.

3. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Показателите за разход на енергия и енергийните характеристики на сградите, минималните изисквания за енергийните

характеристики на сградите или на части от тях с оглед на постигане на равнищата на оптималните разходи, техническите изисквания за енергийна ефективност и методиката/стандартите за определяне на разхода на енергия в сградите, включително на сградите с близко до нулево потребление на енергия, се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството.“

4. Създава се ал. 6:

„(6) Изискванията за енергийните характеристики на техническите сградни инсталации, правилното монтиране и подходящите оразмеряване, настройка и контрол на техническите сградни инсталации в сгради се определят с наредби за проектирането, изпълнението, контрола и въвеждането в експлоатация на строежите, издадени от министъра на регионалното развитие и благоустройството самостоятелно или съвместно с компетентните министри.“

§ 26. Създава се чл. 31а:

„Чл. 31а. (1) Сградите за обществено обслужване в експлоатация с разгънатата застроена площ над 250 кв. м с инсталации по чл. 49 - всяка с полезна номинална мощност за отопление или охлаждане на помещения над 290 kW, се оборудват със системи за сградна автоматизация и управление, когато това е технически осъществимо и икономически целесъобразно. Техническата осъществимост и икономическата целесъобразност се обосновават с инвестиционния проект и/или при обследването на сградата.

(2) Системите за сградна автоматизация и управление по ал. 1 се осигуряват със следните функционални възможности:

1. извършват постоянен мониторинг, регистрират, анализират и дават възможност за регулиране на потреблението на енергия;
2. извършват сравнителен анализ на енергийните характеристики на сградата, отчитат намаляване на ефективността на техническите сградни

инсталации и информират лицето, отговорно за съоръженията или за техническото управление на сградите, относно възможностите за повишаване на енергийната ефективност;

3. позволяват комуникация със свързани технически сградни инсталации и друго оборудване в сградата и са оперативно съвместими с техническите сградни инсталации независимо от използваните от тях технологии, устройства и от техните производители.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 26, който става § 27, като в ал. 1, изречение първо думата „осъществимо“ се заменя с „възможно“, а в изречение второ думата „осъществимост“ се заменя с „възможност“.

Комисията предлага да се създаде нов § 28:

§ 28. В чл. 37, ал. 1 думите „чл. 31, ал. 3“ се заменят с „чл. 31, ал. 4“.

§ 27. В чл. 44 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „писменото искане“ се заменят с „искането“.
2. В ал. 5 след думите „отказ за вписване“ се добавя „са електронни документи и“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 27, който става § 29.

§ 28. В чл. 46, ал. 2 след думите „се представя“ се добавя „по електронен път чрез портала за предоставяне на електронни услуги на агенцията или“, а след думите „на хартиен и“ предлогът „на“ се заличава.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 28, който става § 30.

§ 29. В чл. 48 след думите „на части от сгради“ се поставя запетая и се добавя „изготвянето на оценка за съответствие на инвестиционните проекти с изискването за енергийна ефективност“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 29, който става § 31.

§ 30. В глава трета наименованието на раздел III се изменя така:

„Проверка за енергийна ефективност на отоплителни инсталации, инсталации за комбинирано отопление и вентилация и климатични инсталации в сгради“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 30, който става § 32.

§ 31. В чл. 49 думите „с водогрейни котли“ се заменят с „инсталации за комбинирано отопление и вентилация“ и пред тях се поставя запетая.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 31, който става § 33.

§ 32. Член 50 се изменя така:

„Чл. 50. (1) На проверка по реда на този закон подлежат отоплителни инсталации и инсталации за комбинирано отопление и вентилация в сгради с полезна номинална мощност за отопление на помещения над 70 kW.

(2) В зависимост от инсталираната мощност и вида на използваната енергия отоплителните инсталации и инсталации за комбинирано отопление и вентилация подлежат на задължителна периодична проверка за енергийна ефективност веднъж на:

1. всеки 6 години - за отоплителни инсталации на природен газ с единична номинална мощност над 70 kW до 100 kW включително;
2. всеки 4 години - за отоплителни инсталации на течно или твърдо гориво с единична номинална мощност над 70 kW до 100 kW включително, и на природен газ с единична номинална мощност над 100 kW;
3. всеки две години - за отоплителни инсталации на течно или твърдо гориво с единична номинална мощност над 100 kW;

4. всеки 4 години – за инсталации за комбинирано отопление и вентилация с полезна номинална мощност над 70 kW.

(3) Проверката по ал. 2 включва оценка на:

1. състоянието и функционирането на достъпните части от отоплителните инсталации на сградите, включително водогрейните котли, системите за управление на топлоподаването и циркулационните помпи;

2. коефициента на полезно действие на водогрейните котли - само за отоплителни инсталации и инсталации за комбинирано отопление и вентилация с единична номинална мощност над 70 kW;

3. оразмеряването на водогрейните котли в съответствие с нуждите от отопление на сградата.

(4) Оценката по ал. 3, т. 3 не се извършва, ако в периода между две проверки не са извършени промени в отоплителната система или в изискванията относно отоплението на сградата.

(5) Проверката на отоплителните инсталации се извършва през отоплителния период при работещи отоплителни инсталации с водогрейни котли.

(6) Първата проверка на отоплителни инсталации и инсталации за комбинирано отопление и вентилация в нови сгради се извършва в обхвата на обследването за енергийна ефективност на сградата след въвеждането ѝ в експлоатация.

(7) Сградите за обществено обслужване, които отговарят на изискването на чл. 31а, се освобождават от изискванията за проверка по ал. 1.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 32, който става § 34, като ал. 7 се изменя така:

„(7) Сградите за обществено обслужване, които отговарят на изискванията на чл. 31а, не подлежат на проверка по ал. 1.“

§ 33. В чл. 51, ал. 1 числото „12“ се заменя със „70“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 33, който става § 35.

§ 34. В чл. 52, ал. 1, т. 1 думите „с водогрейни котли“ се заменят с „и инсталации за комбинирано отопление и вентилация“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 34, който става § 36.

§ 35. В чл. 53, ал. 1 думите „с водогрейни котли“ се заличават.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 35, който става § 37.

§ 36. В чл. 54 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „с водогрейни котли“ се заменят с „и инсталациите за комбинирано отопление и вентилация“.

2. В ал. 3 накрая се добавя „и на агенцията“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 36, който става § 38.

§ 37. В чл. 55 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „с водогрейни котли“ се заменят с „инсталациите за комбинирано отопление и вентилация“ и пред тях се поставя запетая.

2. В ал. 2 след думите „се представя“ се добавя „по електронен път чрез портала за предоставяне на електронни услуги на агенцията или“ и след думите „на хартиен и“ предлогът „на“ се заличава.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 37, който става § 39.

§ 38. В чл. 56 думите „с водогрейни котли“ се заменят с „и инсталациите за комбинирано отопление и вентилация“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 38, който става § 40.

§ 39. В чл. 57 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2, в т. 1 и 2 в началото се добавят думите „промишлени системи и сгради, които не са част от промишлените системи на“.

2. Алинея 9 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 39, който става § 41, като в т. 1 думите „в началото“ се заменят с „преди думите „предприятия за““.

§ 40. В чл. 58, ал. 2 след думите „се представя“ се добавя „по електронен път чрез портала за предоставяне на електронни услуги на агенцията или“, а след думите „на хартиен и“ предлогът „на“ се заличава.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 40, който става § 42.

§ 41. В чл. 59 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „Обследването“ се добавя „на промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление“.

2. Алинея 2 се отменя.

3. В ал. 4 думите „обследване за енергийна ефективност за доказване изпълнението на предписаните мерки, както и“ се заличават.

4. Създава се ал. 5:

„(5) Обследването по чл. 57, ал. 1 и изготвянето на оценки за енергийни спестявания на предприятията, осъществяващи производство, пренос, разпределение и доставка на енергия, може да се извърши от лицата по ал. 1 или от експерти от съответното предприятие.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 41, който става § 43, като в т. 1 след думите „В ал. 1“ се добавя „в текста преди т. 1“.

§ 42. В чл. 60 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „писменото искане“ се заменят с „искането“.

2. В ал. 5 думата „писмен“ се заличава и след думите „отказ за вписване“ се добавя „са електронни документи и“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 42, който става § 44.

Комисията предлага да се създаде нов § 45:

§ 45. В чл. 61, т. 2 думите „ал. 2, 3 или 4“ се заменят с „ал. 3 или 4“.

Комисията предлага да се създаде нов § 46:

§ 46. В чл. 62 думите „и се придружава с декларация за липса на обстоятелствата по чл. 59, ал. 2“ се заличават.

§ 43. В чл. 63 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „Задължените лица по чл. 14, ал. 4“ и запетаята след тях се заличават.

2. В ал. 2:

а) в т. 1 след думите „по чл. 12, ал. 2“ се добавя „на мерките по чл. 23, ал. 1“ и се поставя запетая;

б) точка 4 се отменя.

3. В ал. 3 накрая се добавя „по електронен път или през портала за електронни услуги на агенцията“.

4. В ал. 4 думите „от 1 март на годината, следваща годината на отчитане“ се заменят с „от 15 декември на отчетната година“.

5. Алинея 5 се отменя.

6. Създават се ал. 8 - 12:

„(8) Задължените лица по чл. 14, ал. 4 и чл. 14а, ал. 4 изготвят годишна информация за изпълнението на поставените им индивидуални цели за енергийни спестявания.

(9) Информацията по ал. 8 включва изпълнените мерки и постигнатите енергийни спестявания, начините на тяхното изпълнение съгласно чл. 21, ал. 1, както и съответствието с чл. 20, т. 2 и 4 и чл. 20а, ал. 2.

(10) Задължените лица по чл. 14, ал. 4 и чл. 14а, ал. 4 ежегодно в срок до 15 февруари на съответната година могат да предоставят на кмета на съответната община информация за количествата на продадената на крайните клиенти енергия на територията на общината за предходната година.

(11) Информацията по ал. 8 се изготвя по образец, утвърден от изпълнителния директор на агенцията, и се представя в агенцията не по-късно от 1 март на годината, следваща годината на отчитане.

(12) Документите, доказващи изпълнението на индивидуалните цели, се съхраняват от лицата по чл. 14, ал. 4 и чл. 14а, ал. 4 за срока на действие на схемата за задължения и се предоставят в агенцията при поискване в 14-дневен срок от получаване на искането.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 43, който става § 47, като в ал. 10 думата „могат“ се заменя с „може“.

§ 44. В чл. 66, ал. 3 след думите „чл. 14, ал. 4“ се добавя „и чл. 14а, ал. 4“, а след думата „предоставят“ се добавя „безплатно“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 44, който става § 48.

§ 45. В чл. 67 се правят следните изменение и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Задължените лица по чл. 14, ал. 4 и чл. 14а, ал. 4 предоставят енергийноэффективни услуги самостоятелно или в сътрудничество с лица, предлагащи енергийно ефективни услуги (ЕСКО), или правят вноски във Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници" или в други

финансови посредници за изпълнение на проекти за повишаване на енергийната ефективност.“

2. В ал. 4 след думите „по чл. 14, ал. 4“ се поставя запетая и се добавя „т. 1-3 и чл. 14а, ал. 4, т. 1-3“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 45, който става § 49, като в т. 1 абревиатурата „(ЕСКО)“ се заличава.

§ 46. В чл. 68 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 се създава т. 12:

„12. данни за отчетеното или изчислено потребление на енергия в сградите по чл. 38, ал. 1.“

2. В ал. 3:

а) в т. 2 след думите „по чл. 14, ал. 4“ се добавя „и чл. 14а, ал. 4“;

б) в т. 8 думите „за постигане на индивидуалните цели“ се заличават.

2. Създава се ал. 4:

„(4) При поискване агенцията предоставя за статистически или научноизследователски цели, както и на собственика на сградата обобщени анонимизирани данни, събирани или съхранявани по реда на този закон, в съответствие с изискванията за защита на личните данни.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 46, който става § 50, като в т. 1 думите „данни за“ се заличават.

§ 47. В чл. 69 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 след думите „по чл. 14, ал. 4“ се добавя „и чл. 14а, ал. 4“;

б) в т. 3 думите „с водогрейни котли“ се заменят с „инсталации за комбинирано отопление и вентилация“ и пред тях се поставя запетая.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Информацията по чл. 68, ал. 3, т. 2 се предоставя до 15 февруари на съответната година, а информацията по чл. 68, ал. 2 и 3 се предоставя на агенцията в предвидените в този закон срокове.“

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) За целите на отчетите по чл. 5, ал. 3, т. 6 лицата по ал. 1 предоставят на агенцията информацията по чл. 68, ал. 2 и 3 не по-късно от 1 март 2021 г.“

4. Досегашните ал. 3 и 4 стават съответно ал. 4 и 5.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 47, който става § 51:

§ 51. В чл. 69 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 след думите „по чл. 14, ал. 4“ се добавя „и чл. 14а, ал. 4“;

б) в т. 3 думите „с водогрейни котли“ се заменят с „инсталации за комбинирано отопление и вентилация“ и пред тях се поставя запетая.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Информацията по чл. 68, ал. 3, т. 2 се предоставя до 15 февруари на съответната година, а информацията по чл. 68, ал. 2 и 3, т. 1, 3-9 се предоставя на агенцията в предвидените в този закон срокове.“

§ 48. В чл. 71 се създават ал. 4 - 6:

„(4) При разработване на схемите и механизмите за насърчаване на енергийната ефективност в сгради се отчитат прогнозните или постигнатите спестявания на енергия, като се вземат предвид един или няколко от следните критерии:

1. енергийните характеристики на оборудването или материалите, използвани при изпълнение на мерки за енергийна ефективност в сградата,

монтиране на оборудването или материалите от лица, притежаващи необходимата професионална квалификация за това, придобита при условията и по реда на Закона за професионалното образование и обучение;

2. стандартните стойности за изчисляване на спестяването на енергия в сградите;

3. сравнителен анализ на сертификатите за енергийни характеристики, издадени преди и след подобряването на енергийните характеристики на сградата;

4. резултатите от обследването на енергийната ефективност или от друг подходящ, прозрачен и пропорционален метод, който показва подобряване на енергийните характеристики.

(5) При изпълнението на национални или европейски схеми и механизми за подпомагане, по които се предвижда изпълнението на мерки за енергийна ефективност, се въвеждат системи за измерване, контрол и проверка, с които се извършва документална проверка на поне една представителна извадка със статистически значим дял от изпълнени мерки за подобряване на енергийната ефективност. Измерването, контролът и проверката се осъществяват от органа, администриращ съответната национална или европейска схема или механизъм за подпомагане.

(6) При изпълнение на мерки, свързани с данъчното облагане, разпоредбата на ал. 5 не се прилага.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 48, който става § 52.

§ 49. В чл. 72 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Договорите с гарантиран резултат (ЕСКО договори) имат за предмет изпълнението на мерки за повишаване на енергийната ефективност в сгради, предприятия, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление, като инвестициите за реализирането на тези мерки се изплащат съгласно договорното гарантирано равнище на подобряване на

енергийната ефективност или друг договорен критерий, свързан с енергийните характеристики.“

2. Алинея 3 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 49, който става § 53.

§ 50. В чл. 73 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 в началото се добавя „В случаите, когато обследването за енергийна ефективност е извършено от трети лица“ и се поставя запетая.

2. В ал. 3 се създава т. 9:

„9. методика за оценка на спестената енергия.“

3. В ал. 4 след думата “Изпълнителите“ се добавя „и/или възложителите“.

4. Алинея 5 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 50, който става § 54, като т. 1 се изменя така:

1. В ал. 2 думата „Възложителят“ се заменя с „В случаите, когато обследването за енергийна ефективност е извършено от трети лица, възложителят“.

§ 51. В чл. 74 накрая се добавя „за целите на чл. 75, ал. 3“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 51, който става § 55.

§ 52. В чл. 75 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се отменя.

2. В ал. 3, в т. 1 и 2 след думите „чл. 14, ал. 4“ се добавя „и чл. 14а, ал. 4“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 52, който става § 56.

§ 53. В чл. 76 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 думите „с водогреен котел“ се заменят с „инсталации за комбинирано отопление и вентилация“ и пред тях се поставя запетая;

б) създават се т. 3 и 4:

„3. прилагане на измерени спестявания на енергия, при които икономии от прилагането на дадена мярка или на пакет от мерки се определят чрез регистриране на действителното намаление на потреблението на енергия, като се вземат предвид такива фактори, като допълнителност, обитаване, обем на продукцията и метеорологични условия, които могат да влияят върху потреблението, съгласно наредбата по чл. 18, ал. 2;

4. прилагане на стойности на спестявания на енергия в съответствие с резултати от независим мониторинг на предходни мерки за енергийна ефективност в сходни инсталации, разработени съгласно наредбата по чл. 18, ал. 2.“

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Доказването на постигнатите енергийни спестявания по ал. 1, т. 1 и 3 се осъществява от лицата по чл. 43, ал. 1 и 2 и чл. 59, ал. 1, постигнатите спестявания чрез прилагане на методиката по ал. 1, т. 2 се оценяват от задължено лице по чл. 14, ал. 4 и чл. 14а, ал. 4 или от лицата по чл. 43, ал. 1 и 2 и чл. 59, ал. 1 и по ал. 1, т. 4 от задължено лице по чл. 14, ал. 4 и чл. 14а, ал. 4.“

3. В ал. 3 думата „методики“ се заменя с „методи по ал. 1“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 53, който става § 57, като в ал. 1, т. 3 думата „могат“ се заменя с „може“.

§ 54. Член 77 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 54, който става § 58.

§ 55. В чл. 87, ал. 2 т. 6 се изменя така:

„6. изготвя годишен отчет за изпълнени проекти за енергийни спестявания, финансирани чрез фонда, и го предоставя в агенцията не по-късно от 31 декември на отчетната година.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 55, който става § 59.

§ 56. В чл. 89 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, в т. 2 след думите „чл. 14, ал. 4“ се добавя „и чл. 14а, ал. 4“.

2. В ал. 2:

а) точка 2 се изменя така:

„2. извършва проверки по системен или случаен подбор;“

б) създава се т. 4:

„4. дава задължителни предписания за отстраняване на констатирани нарушения по този закон и подзаконовите актове по прилагането му и определя срок за тяхното изпълнение.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 56, който става § 60.

§ 57. Член 97 се изменя така:

„Чл. 97. (1) На задължено лице по чл. 14, чл. 4 и чл. 14а, ал. 4, което не изпълни определената му индивидуална цел за ежегодни нови енергийни спестявания, се налага глоба от 1000 до 5000 лв. или имуществена санкция от 5000 до 25 000 лв.

(2) За нарушение по ал. 1, извършено повторно, се налага глоба от 5000 до 25 000 лв. или имуществена санкция от 50 000 до 500 000 лв.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 57, който става § 61.

§ 58. Член 98 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 58, който става § 62.

§ 59. Член 100 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 59, който става § 63.

§ 60. Създава се чл. 102а:

„Чл. 102а. (1) На лице по чл. 59, ал. 1, което не представи в срок списъка по чл. 58, ал. 1, се налага глоба от 100 до 500 лв. или имуществена санкция от 1500 до 3000 лв.

(2) За нарушение по ал. 1, извършено повторно, се налага глоба от 500 до 2500 лв. или имуществена санкция от 3000 до 6000 лв.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 60, който става § 64.

Комисията предлага да се създаде нов § 65:

§ 65. В чл. 103 думите „чл. 59, ал. 2 и 4“ се заменят с „чл. 59, ал. 4“.

§ 61. Член 104 се изменя така:

„Чл. 104. (1) На собственик на отоплителна инсталация или инсталация за комбинирано отопление и вентилация по чл. 50, ал. 1 или на климатична инсталация по чл. 51, ал. 1, който не изпълни задължението си по чл. 52, ал. 2, се налага глоба от 150 до 200 лв. или имуществена санкция от 1500 до 2000 лв.

(2) На собственик на отоплителна инсталация или инсталация за комбинирано отопление и вентилация с полезна номинална мощност над 70 kW до 100 kW включително, който не изпълни задължението си по чл. 50, ал. 2, се налага глоба от 150 до 200 лв. или имуществена санкция от 1500 до 2000 лв.

(3) На собственик на отоплителна инсталация с единична номинална мощност над 100 kW, който не изпълни задължението си по чл. 50, ал. 2, се

налага глоба от 1500 до 2000 лв. или имуществена санкция от 15 000 до 20 000 лв.

(4) На собственик на климатична инсталация с номинална електрическа мощност над 70 kW, който не изпълни задължението си по чл. 51, ал. 2, се налага глоба от 1500 до 2000 лв. или имуществена санкция от 15 000 до 20 000 лв.

(5) За нарушение по ал. 1 и ал. 2, извършено повторно, се налага глоба от 200 до 400 лв. или имуществена санкция от 2000 до 4000 лв.

(6) За нарушение по ал. 3 и ал. 4, извършено повторно, се налага глоба от 2000 до 4000 лв. или имуществена санкция от 20 000 до 25 000 лв.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 61, който става § 66.

§ 62. Член 106 се изменя така:

„Чл. 106. (1) На предприятие, собственик на промишлена система и система за външно изкуствено осветление, което не изпълни задължението си по чл. 57, ал. 2, се налага глоба от 10 000 до 30 000 лв. или имуществена санкция от 50 000 до 100 000 лв.

(2) За нарушение по ал. 1, извършено повторно, се налага глоба от 1000 до 2000 лв. или имуществена санкция от 6000 до 10 000 лв.“

Предложение на народния представител Димитър Бойчев, по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Параграф 62 се изменя така:

§ 62. Член 106 се изменя така:

„Чл. 106. (1) На собственик на предприятие, промишлена система и система за външно изкуствено осветление, който не изпълни задължението си по чл. 57, ал. 2, се налага глоба от 1000 до 2000 лв. или имуществена санкция от 6000 до 10 000 лв.

(2) За нарушение по ал. 1, извършено повторно, се налага глоба от 10000 до 30000 лв. или имуществена санкция от 50000 до 100 000 лв.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 62, който става § 67:

§ 67. Член 106 се изменя така:

„Чл. 106. (1) На собственик на предприятие, промишлена система и система за външно изкуствено осветление, който не изпълни задължението си по чл. 57, ал. 2, се налага глоба от 1000 до 2000 лв. или имуществена санкция от 6000 до 10 000 лв.

(2) За нарушение по ал. 1, извършено повторно, се налага глоба от 10 000 до 30 000 лв. или имуществена санкция от 50 000 до 100 000 лв.“

§ 63. Член 107 се изменя така:

„Чл. 107. (1) Със глоба от 500 до 1000 лв. или имуществена санкция от 3000 до 5000 лв. се наказва лице:

1. по чл. 63, ал. 1, което не изпълни задължението за представяне в агенцията на отчетите по чл. 63, ал. 3 в срока по чл. 63, ал. 4;

2. по чл. 63, ал. 8, което не изпълни задължението за представяне в агенцията на годишна информация по чл. 63, ал. 8 в срока по чл. 63, ал. 11.

(2) За нарушение по ал. 1, извършено повторно, се налага глоба от 15 000 до 35 000 лв. или имуществена санкция от 100 000 до 150 000 лв.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 63, който става § 68.

Комисията предлага да се създаде § 69:

§ 69. В чл. 108 думата „срока“ се заменя със „сроковете“.

§ 64. Член 111 се изменя така:

„Чл. 111. (1) На лице, което не изпълни задължително предписание, дадено в изпълнение на разпоредбите на този закон, се налага глоба от 2000 до 5000 лв. или имуществена санкция от 10 000 до 30 000 лв.

(2) За нарушение по ал. 1, извършено повторно, се налага глоба от 4000 до 10 000 лв. или имуществена санкция от 30 000 до 90 000 лв.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 64, който става § 70.

§ 65. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) в т. 1 думите „в т.ч. вноски от задължените лица по чл. 14, ал. 4“ и запетаята пред тях се заличават;

б) създават се т. 40 - 44:

„40. „Представителна извадка със статистически значим дял“ е поднабор, отразяващ точно статистическата популация на мерките за икономии на енергия и позволяващ да се достигне до основателно надеждни заключения по отношение на доверието в съвкупността от мерки.

41. „Техническа сградна инсталация“ е техническо оборудване за отопление на помещения, охлаждане на помещения, вентилация, топла вода за битови нужди, вътрешно осветление, сградна автоматизация и управление, производство на електрическа енергия на място или комбинация от такива системи, включително системите, използващи енергия от възобновяеми източници, на дадена сграда или обособена част от сграда.

42. „Сградна система за автоматизация и управление“ е система, която обхваща всички продукти, софтуер и инженерни услуги, които могат да

поддържат енергийно ефективно, икономично и безопасно функциониране на техническите сградни инсталации чрез автоматично управление и улесняване на ръчното управление на тези технически сградни инсталации.

43. „Отоплителна инсталация“ е комбинация от компонентите, необходими за осигуряване на начин на обработка на вътрешния въздух, който позволява температурата да се повишава, с изключение на сградни инсталации, присъединени към топлопреносна мрежа.

44. „Повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение.”

2. В § 2 накрая се добавя „и на Директива (ЕС) 2018/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност и Директива (ЕС) 2018/844 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива 2010/31/ЕС относно енергийните характеристики на сградите“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 65, който става § 71, като:

1. в т. 1, буква „б“ относно § 1, т. 42 думата „могат“ се заменя с „може“.

2. точка 2 се изменя така:

2. В § 2 накрая се поставя запетая и се добавя „на Директива (ЕС) 2018/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност (ОВ, L 328/210 от 21 декември 2018 г.) и Директива (ЕС) 2018/844 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива 2010/31/ЕС относно енергийните характеристики на сградите и Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност (ОВ, L 156/75 от 19 юни 2018 г.)“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за подразделението на закона.

§ 66. Този закон влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на:

1. Параграф 3, т. 3, § 4, § 5, т. 2, § 6, § 7, т. 3, § 8, т. 2, § 42, т. 4 и § 54, които влизат в сила от 1 януари 2021 г.

2. Параграф 7, т. 1 относно създаването на т. 3 в чл. 11, ал. 6 и т. 2, които влизат в сила от 1 януари 2022 г.

3. Параграф 7, т. 1 относно създаването на т. 4 в чл. 11, ал. 6, която влиза в сила от 1 януари 2023 г.

4. Изискванията към техническите сградни инсталации, регламентирани в § 25, т. 4 относно създаването на ал. 6 в чл. 31, се определят в срок до 2025 г.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 66, който става § 72:

§ 72. Изискванията на техническите сградни инсталации се определят с наредбите по чл. 31, ал. 6 в срок до 1 януари 2025 г.

Предложение на народния представител Димитър Бойчев, по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Създава се § 73:

§ 73. Информацията по чл. 11, ал. 6, т. 20 се предоставя на министъра на енергетиката за първи път до 31 януари 2023 г.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 73:

§ 73. Информацията по чл. 11, ал. 6, т. 20 се предоставя на министъра на енергетиката за първи път до 31 януари 2023 г.

§ 67. В Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г., бр. 30, 65 и 74 от 2006 г., бр. 49, 55 и 59 от 2007 г., бр. 36, 43 и 98 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 82 и 103 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 35 и 47 от 2011 г., бр. 38, 54 и 82 от 2012 г., бр. 15, 20, 23, 59 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 17, 35, 48 и 56 от 2015 г. и бр. 42, 47 и 105 от 2016 г., бр. 51, 58, 102 и 103 от 2017 г., бр. 7, 38, 57, 64, 77, 83, 91 и 103 от 2018 г., бр. 17, 41 и 79 от 2019 г., бр. 25, 28, 38, 44 и 57 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 35, ал. 2, в т. 5 думите „чл. 14, ал. 4 и чл. 15“ се заменят с „чл. 14, ал. 4, чл. 14а, ал. 4, чл. 15, ал. 6 и чл. 20“.

2. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създава т. 28б:

„28б. „Краен ползвател“ е физическо или юридическо лице, което купува топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди за собствено крайно потребление, или физическо или юридическо лице, което се помещава в отделен имот от сграда - етажна собственост, която се снабдява с топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди от централен източник, и когато продажбата на енергия се осъществява без индивидуален договор.“

3. В Преходните и заключителните разпоредби се правят следните допълнения:

а) създава се § 26а:

„§ 26а. (1) Монтираните след 25 октомври 2020 г. средства по чл. 140, ал. 1, т. 1-3 трябва да са с дистанционно отчитане.

(2) До 1 януари 2027 г. средствата по чл. 140, ал. 1, т. 1, 2 и 3, които вече са инсталирани, но не са с възможност за дистанционно отчитане, трябва да бъдат преустроени така, че да осигуряват възможност за

дистанционно отчитане, или да бъдат заменени с уреди с дистанционно отчитане.

(3) Когато енергия за охлаждане за дадена сграда се подава от централен източник, обслужващ множество сгради, или от районна охладителна система, при топлообменника или при точката на доставка се монтира уред за измерване на потребената енергия за охлаждане.

(4) В сгради - етажна собственост, в които се доставя енергия за охлаждане от централен източник или от районна охладителна система, се инсталират индивидуални измервателни уреди за измерване на потребената енергия за охлаждане във всеки отделен имот.

(5) Считано от 25 октомври 2020 г., когато в сграда - етажна собственост, всички инсталирани уреди за измерване на потреблението на топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди и/или топлинните разпределители са с дистанционно отчитане, на крайните ползватели се осигурява информация за фактурирането въз основа на реалното потребление или за потреблението въз основа на показанията на топлинния разпределител поне веднъж на тримесечие при поискване или в случаите, когато крайните ползватели са предпочели да получават електронни фактури, а в останалите случаи — два пъти годишно.

(6) Считано от 1 януари 2022 г., когато в сграда - етажна собственост, всички инсталирани уреди за измерване на консумацията на топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди и/или топлинните разпределители са с дистанционно отчитане, на крайните ползватели се осигурява информация за фактурирането въз основа на реалното потребление или за потреблението въз основа на показанията на топлинния разпределител поне веднъж месечно. Тази информация може да се предоставя и чрез интернет и да се актуализира толкова често, колкото това позволяват измервателните уреди и използваните системи.

(7) Монтираните след 25 октомври 2020 г. индивидуални водомери за топла вода с дистанционен отчет в имотите на клиентите, присъединени към една абонатна станция в сграда-етажна собственост, трябва да са доставени от лицето по чл. 139б или одобрени за използване в сградата от него.“

б) създава се § 26б:

„§ 26б. При наличие на техническа осъществимост и икономическа целесъобразност спрямо потенциалното спестяване на енергия, средствата за търговско измерване по чл. 195, ал. 2 трябва да отразяват реалното потребление на природен газ и да дават информация за действителното време на потреблението.“

Предложение на народния представител Димитър Бойчев, по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

3. В чл. 149 се създава ал. 3:

„(3) Когато юридическо лице, което се помещава в отделен имот от сграда – етажна собственост не сключи договор по ал. 1, т. 3, продажбата на топлинна енергия се извършва по реда на чл. 150, ал. 1.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 67, който става § 74:

§ 74. В Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г., бр. 30, 65 и 74 от 2006 г., бр. 49, 55 и 59 от 2007 г., бр. 36, 43 и 98 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 82 и 103 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 35 и 47 от 2011 г., бр. 38, 54 и 82 от 2012 г., бр. 15, 20, 23, 59 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 17, 35, 48 и 56 от 2015 г. и бр. 42, 47 и 105 от 2016 г., бр. 51, 58, 102 и 103 от 2017 г., бр. 7, 38, 57, 64, 77, 83, 91 и 103 от 2018 г., бр. 17, 41 и 79 от 2019 г., бр. 25, 28, 38, 44 и 57 от 2020 г., бр. 9 от 2021 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 35, ал. 2, в т. 5 думите „чл. 14, ал. 4 и чл. 15“ се заменят с „чл. 14, ал. 4, чл. 14а, ал. 4, чл. 15, ал. 6 и чл. 20”.

2. В чл. 386 се създава ал. 7:

„(7) Когато в сграда - етажна собственост, всички инсталирани средства за измерване на консумацията на топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди и/или топлинните разпределители са с дистанционно отчитане, на крайните ползватели се осигурява информация за фактурирането въз основа на реалното потребление или за потреблението въз основа на показанията на топлинния разпределител поне веднъж месечно. Тази информация може да се предоставя чрез интернет и се актуализира толкова често, колкото измервателните средства и използваните системи позволяват.

3. В чл. 140 се създават ал. 7 и 8:

„(7) При монтиране на нови средства по ал. 1, същите са с дистанционно отчитане.

(8) Индивидуалните водомери за топла вода с дистанционно отчитане в имотите на клиентите, присъединени към абонатна станция в сграда – етажна собственост, се доставят от лицето по чл. 139б или се одобряват от него за използване в сградата.“

4. Създава се нов чл. 146:

„Чл. 146. При централизирано снабдяване с енергия за охлаждане от централен източник или районна охладителна система, средствата за измерване на потребената енергия за охлаждане се монтират на точката за доставка:

1. на всяка отделна сграда, когато се снабдяват множество сгради;
2. на всеки отделен имот, когато енергията за охлаждане се доставя в сграда – етажна собственост.“

5. В чл. 149 се създава ал. 3:

„(3) Когато юридическо лице, което се помещава в отделен имот от сграда – етажна собственост не сключи договор по ал. 1, т. 3, продажбата на топлинна енергия се извършва по реда на чл. 150, ал. 1.“

6. В чл. 195 се създава ал. 6:

„(6) При наличие на техническа възможност и икономическа целесъобразност спрямо потенциалното спестяване на енергия, средствата за търговско измерване по ал. 2 трябва да отразяват реалното потребление на природен газ и да дават информация за действителното време на потреблението.“

7. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 286:

„286. „Краен ползвател“ е физическо или юридическо лице, което купува топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди за собствено крайно потребление и се помещава в отделен имот от сграда - етажна собственост, която се снабдява с топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди от централен източник, и когато продажбата на енергия се осъществява без индивидуален договор.“

Комисията предлага да се създаде § 75:

§ 75. До 1 януари 2027 г. монтираните средства по чл. 140, ал. 1 от Закона за енергетиката, които не са с възможност за дистанционно отчитане, се преустройват така, че да осигуряват възможност за дистанционно отчитане, или се заменят със средства с дистанционно отчитане.

Комисията предлага да се създаде § 76:

§ 76. До влизане в сила на § 74, т. 2 относно чл. 386, ал. 7 от Закона за енергетиката, на крайните ползватели на топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди се осигурява информация

за фактурирането въз основа на реалното потребление или за потреблението въз основа на показанията на топлинния разпределител поне веднъж на тримесечие при поискване или когато крайните ползватели са предпочели да получават електронни фактури, а в останалите случаи — два пъти годишно, когато в сграда - етажна собственост, всички инсталирани средства за измерване са с дистанционно отчитане.

§ 68. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм., бр. 41, 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65, 107 от 2003 г., бр. 36, 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 15, 41, 50, 54 и 87 от 2010 г., бр. 19, 35, 54 и 80 от 2011 г., бр. 29, 32, 38, 45, 47, 53, 77, 82, и 99 от 2012 г., бр.15, 24, 27, 28, 66 и 109 от 2013 г., бр.49, 53, 98 и 105 от 2014 ., бр.35, 61, 62, 79 и 101 от 2015 г., бр.15 и 51, от 2016 г., бр.13, 63, 92, 96 и 103 от 2017 г., бр.21, 28, 55 и 108 от 2018 г., бр.1, 24, 25, 41, 44, 62 и 101 от 2019 г. и бр.17, 21, 60, 62, 92, 104 и 107 от 2020 г.) в чл. 177, ал. 1 думата „проектни“ се заличава, а след думите „енергийни характеристики“ се добавя „на нова сграда“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 68, който става § 77.

Комисията предлага да се създаде § 78:

§ 78. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“, с изключение на § 7, т. 1, т. 3, относно създаването на нова т. 18 и § 74, т. 2, които влизат в сила от 1 януари 2022 г.

**ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
ЕНЕРГЕТИКА
ДИМИТЪР БОЙЧЕВ**